

DAUG SKAIDRIOS LAIMES VELYKOSE!

Nr. 13 (1130) XXII METAI

MŪSŲ LIETUVA

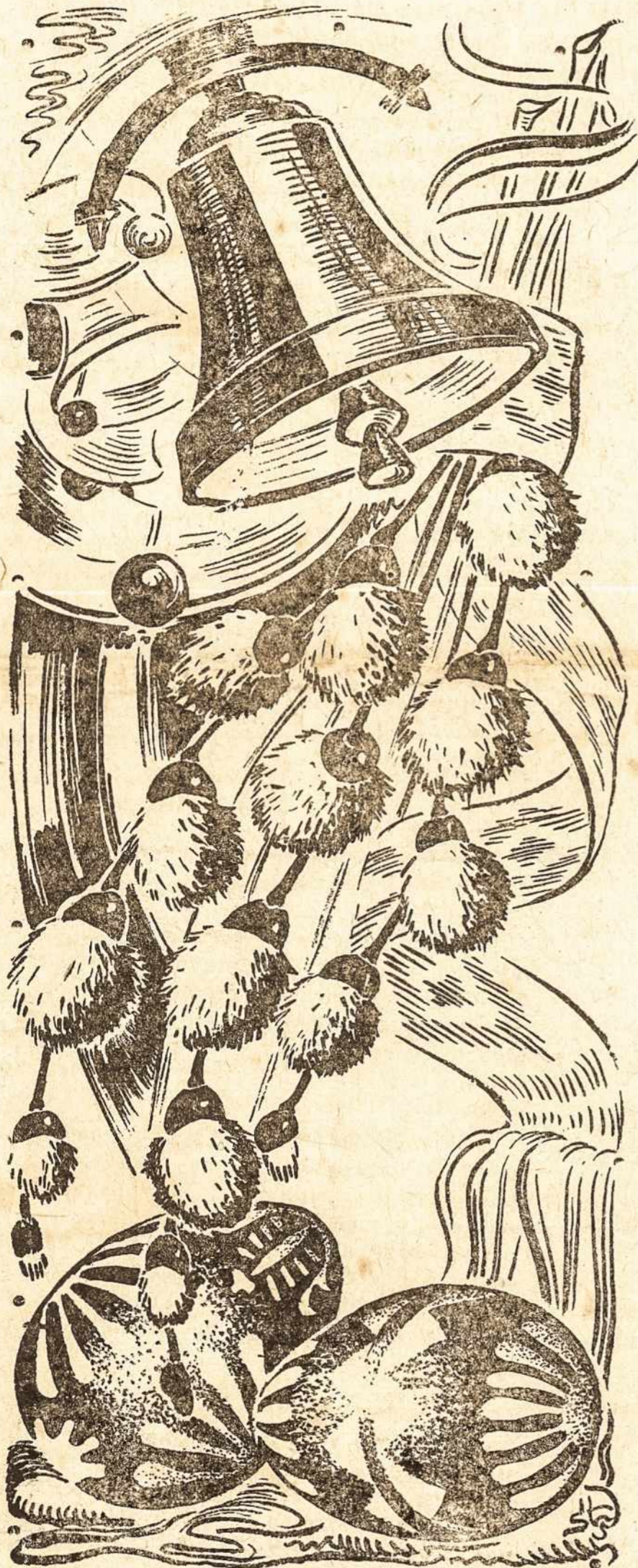
São Paulo - Brasil - 1970 m. Kovo - Marčo 27 d.

VISUS MIELUS SKAITYTOJUS SVEIKINA IR DAUG
VELYKŲ DŽIAUGSMO VISIEMS LINKI

«MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJA
IR ADMINISTRACIJA

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ visiems
šv. Kazimiero asmeninės parapijos lietuviams São Pauly ir
Santo Andrė, didžios paguodos Kristuje ir šviesių prisikėli-
limo vilčių linki

TĖVAI JĖZUITAI

Varpai jūs gauskite — Aleliuja
Ir chori skelbkite džiaugsmo šventę:
Kristus kėlės, mirtis krito!
Aleliuja, aleliuja, aleliuja!

Velykų žvake, šviesos ir žvakelės
Kalbėkite apie amžinąją šviesą — Kristų!

Susprogę žirginėliai ir žalios verbų šakutės,
Velykų kiaušiniai ir gražūs lietuviški margučiai
tekalba mums be žodžių apie prisikėliačią gyvybę,
apie mūsų mirsiančių kūnų gyvenimą ir prisikėlimą.

Velykos - Vilties Šventė

Velykos! Šiltuose pavasario saulės spinduliuose visa gamta šviežiai žalia. Besiūypsantis žvilgsnis ieško verbų sprogs tančiose šakose. Kambariuose dažomi margučiai. Visa tai su daro gražią, šventėms atitinkančią nuotaiką. Tai buvo Tėvynėje Lietuvoje,

Velykos ten būdavo didžių vilčių ir džiaugsmo šventė, į kurią visi įsijungdavo su nuostaba, meile ir dėkingumu. Velykų procesijos giesmę — «Linksmą dieną mums nušvito» — visi labai mėgo. Ją galiogai giedodavo, prašydami Prisikėlusįjį gyvenimo, šviesos, ryžto ir drąsos.

Dabar, išklydę pasaulio vieškeliuose, svetimų margumų sugundyti ir nuvarginti, dažnai nepajėgiame iešti pagalbos Prisikėlusio pergalėje. Taip Velykų šventės prana kaip ir nebuvusios...

Mus yra prislėgusios ne tik mūsų tautos ir tremties sunkenybės, bet ir gyvenamojo krašto ir viso pasaulio problemos. Joms veltui užtemusios akys jieško sprendimo ir prasmės.

Kaip triukšmingame turguje netikrieji pranašai garsiai išrėkia savo receptus visoms pasaulio ligoms. Jau vien jų įvairumas sunaikina pasitikėjimą. Tada žmonės ieško drąsių vadų, ieško stebuklingų vaistų, kurie juos dar pagydytų. Jei neranda, daugel nusivylusių griebiasi azastinių lošimų, griebiasi svaigalų, narkotikų, kurie bent tą valandą viską parodo rojaus spalvomis.

Sis neviltes siūlas veda į apaštalų nuotaikas ryšium su Kristaus prisikėlimu. Nuristas akmuo, tuščias kapas, moterys, angelas. Tai buvo jų gyvenimo didžiausias įvykis, kuris visas telkėsi apie Kristų — Mesiją. Su juo kilo ir žlugo visos jų viltys. Kai Kristus ant kryžiaus mirė, apaštalų nusivylimas buvo beribis. Jie paskendo tartum praradimo naktėje ir nedrįso rodytis žmonėms.

Šioje nusivylimo tamsoje saskambėjo balsas: Kapas tuščias! — Jie negalėjo tai tikėti. — Nesąmonė! Histerikių moterų svačiojimas! — Bet vis dėltoėjo jie patys įsitikinti! — Tikrai — kapas tuščias! — Viltis švisti jiems pradėjo ir tada pamatė jie prisikėlusį Kristų, išgirdo jį balsą: «Aš esu Ramybė jums!» Jokios abejonės: Tai Jis! — Tada kilo juose toks džiaugsmas, kad žodžio ištartį negalėjo, toks džiaugsmas, kuris viską pakeičia ir naujais žmonėmis padaro

Kultūros istorijoje vertingiausi kūriniai kilo ne iš abejonių, o iš milžiniško tikėjimo ir entuziazmo apimtų genijų. Taip ir krikščionybė ėmė kilti iš apaštalų daugiau nebepajudinamo tikėjimo. Tie Galilėjos žvejai, kilę iš žemesniojo tautos sluogsnio, Kristaus prisikėlimo įvykio paliesti, trumpu laiku pasidarė sklendėjais naujosios dvasios. Ji pradėjo žmonijos istorijoje naują epochą — krikščionybės laikus.

Kristaus prisikėlimas yra nuostabi, vilties šviesa, kuri apšvietė Velykų ryto liudytojus. Jie tapo kraujo liudininkais. Ši viltis, ši šviesa tebešviečia ir mums. Tik turime įsisteisti ją savo vidun, ją gyventi ir padaryti ją džiuginančia, šviečiančia stiprinančia savo širdis galia... susitikti su prisikėlusiu kėlusiu Kristumi ir džiaugdamasi išgyventi prisikėlimo stebuklą. Taip tikėjimas, džiaugsmas ir viltys prisikėlusiu Kristumi taps Velykų dvasia, įgalinančia viską spręsti ir per gyvenimą žengti draug su Viešpačiu Kristumi.

Todėl Velykos — Kristaus prisikėlimo šventė ateina kasmet pas mus, kad ne tik primintų mums šį praeties įvykį, bet ir atnaujintų mus pačius ir mūsų tikėjimą į Prisikėlimą, kol esame šiame siaurame žemiškajame gyvenime. Ir tai tuo labiau, kai ateitis tokia nesaugi, kai liūdesys, beprasmiškumas elegia, kai nesimatyti išeities...

Tėvynėje dabar sprogsta berželiai ir karklai. Pavergtas lietuvius dvasios akimis žvelgia į tolius, kur svetimaisiais pasaulio vieškeliais keičia jo sūnus, duktes, ar broliai, seserys. Jo širdyje atgija Velykų ryto tikėjimas: «Kristus kėlės, mirtis krito! Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!» Tai ir jis, šeima, tauta kelsis ir gyvens. Tai yra Velykų švenčių didžioji prasmė ir kartu kiekvieno žemės keleivio giliausi viltis, jo širdies tylusis džiaugsmas,
Pagal Ant. Baltinį

Pasisekė Bendruomenės Rinkimai

Kovo 22 d. įvyko rinkimai į B. L. Bendruomenės Tarybą ir Revizijos Komisiją, nors jau ir anksčiau tautiečiai, gyvenant tolimesniuose priemiesčiuose, galėjo įteikti savo balsavimo vokus B-nės Igalotiniams.

Antrieji į atkurtoje Brazilijos Lietuvių Bendruomenės rinkimai į Bendruomenės Tarybą puikiai pasisekė — balsavo 821 lietuvis, kurių tik 10 balsavimo lapai buvo negaliojantys. Pirmuosiuose rinkimuose, berods, balsavo 328.

Prie rinkimų pasisekimo daug prisidėjo senosios Tarybos daryta visokeriopa propaganda, padėjusi tautiečiams geriau suvokti B-nės reikšmę lietuvių kolonijoje, paskiriant tautiečių uolios pastangos išdalinti balsavimo vokus, paraginti tautiečius balsuoti ir ypač įgalotinių viską nugalėti ryžtas išnešioti savo priemiestyje išsibarsčiusiems tautiečiams balsavimo lapus, paskatinti juos, o dažnai net vėluoti paimti balsuotojų vokus. Norėtume pažymėti bent tuos, apie kuriuos turime kiek davinų, būtent Alf. Vidžiūną ir V. Bartkų Vila Anastacio ir Lapa (70 balsų), Vladą Vėlutį Bom Retire, Andrų Stankūną Casa Verde, Antaną Rudį Jačanaj (50) balsų, Kazimierą Vaitkevių Vila Maria (26) balsų, Povilą Buivydą Moinho Velho (30) balsų, Kazimierą Skorupskį ir Albiną Budrevičių — Parę das Nações ir Utinga (120) balsų.

(pabaiga 6 pusl.)

J. A. V.

ROCHESTER

20 MEŲ RADIOJO VALAN-
DĖLEI. Ji įsteigta, kai klebo-
no kun. J. Bukšio ir kitų kvie-
timu atvyko čia daugiau pa-
bėgėlių lietuvių-dypukų. To
paties kunigo, Ana Vėtuk ir
H. Zeimelio iniciatyva, visų
lietuvių remiami 1950 metais
vasario 16 d. 10,30 val. pir-
mą kartą Rochesteryje nu-
skambėjo radijo bangomis lie-
tuviškas žodis ir daina. Po 2
metų suidarė Radijo Klub-
vas, kuris ir dabar tebevado-
vauja Radijo valandėlei. Lie-
tuvų visuomenė per tuos 20
metų jau išleido 32.000 dole-
rių.

LB Į TŪKSTANTININKŲ EI-
LEŠ. Kenosha-Racine, Visc.,
Apylinkės Lietuvių Bendruo-
menės valdyba paskyrė iš ka-
sos 216 dolerių Tautos Fon-
dai. Tuo ji įsikviavo į LF
tūkstantininkų eiles. Bendrai
šios apylinkės lietuviai ir drau-
gijos yra į TF įnešusios
9.432 ir tikimasi, kad Lietu-
vių Fondo vajeus proga pa-
sieks iki 12.000 dolerių.

DETROITO LIETUVIAI

STATYS NAUJĄ BAŽNY-
ČIĄ, nes senąją Dievo Ap-
vaizdos Lietuvių Parapijos baž-
nyčią reikėjo nugriauti. Daug
kas siūlė atsisakyti nuo nau-
jos įbaža. statymo, o pasiten-
kinti vienom lietuviškom Mi-
šiom vietinėje bažnyčioje. Ta-
čiau beveik visi pritarė para-
pijos tarybai statyti tik lietu-
viams. Už bažnyčios sklypą
ir parengimus turi jau 560.000
dol.; bereikia 160.000 dolerių.
Naują sklypą bažnyčiai gavo
pigiai — už 40 000 dolerių De-
troito lietuviai — sudarę sta-
tybos fondą — bendrom jė-
gom tikisi pasistatyti naują
bažnyčią su klebonija ir sale.

BALFO 76 SKYRIUS jublie-
jinius metus atžymėjo gau-
siais rinkliavų rezultatais, lai-
mėjimo knygelių platimiu ir
suruoštais jubiliejniais pietu-
mis. Per juos salė netalpino
dalyvių, bet į visuotinius sky-
rius susirinkimus mažai atei-
na narių.

«ŠVYTURIO» kuopos šau-
liai, draug su St. Butkaus kuo-
pos šauliais suruošė sausio
18 d. šaunų Klaipėdos atvada-
vimo minėjimą su pamaldom,

akademija ir menišką monta-
žu «Baltijos jūra». Švyturie-
čiai surengė taip pat linksma
vakarį banketą balandžio 4
diena.

KAZIUKO MUGE suorgan-
zavo Gabijos ir Baltijos skau-
tų tuntas Lietuvių Namuose
kovo 8 d. — Prieškalėdinėje
gerojo darbelio rinkliavoje
«Gabijos» skaučių tuntas su-
rinko 1.015 dolerių. Už juos
pasuntė 12 didelių siuntinių
Suvalkų trikampio (Lenkijos
pusėje) lietuviams.

AMERIKIEČIAI PLAČIAI MI-
NĖJO VASARIO 16. JAV-ų
kongrese (parlamente) Vasar-
io 16 proga kalbėjo 19 sena-
torių ir 72 atstovai (iki 28
vasario),

Čikagos spauda — didžioji
bei vietinio pobūdžio — taip
pat plačiai minėjo. Vieni po
4, kiti po 2 ar po vieną
straipsnį parašė savo pusla-
piuose. Prie miesto valdybos
(prefektūros) pastatų Čikago-
je, Vašingtono ir daug kur ki-
tur plevėsavo visą dieną Lie-
tuvos vėliavos.

Taip pat ir Kanados lai-
kraščiuose, radijoje ir kitaip
buvo kalbama apie Lietuvos
Nepriklausomybės šventę ir
įsidedama fotografijų. Kada-
mes, Brazilijos lietuviai, pa-
sieksime bent dalelę to?

Kanada

KUN. LIUDVIKAS VÉŽELIS,
pranciškonas misionierius Pie-
tų Korėjoje, dabar lanko įvai-
rias lietuvių parapijas Kana-

doje. Jis renka aukas supla-
nuotai bažnyčiai ir kitiems
įrenginiams.

Pietų Korėjoje jis yra jau
dirbęs 12 metų. Drauge su ki-
tais jis įsteigė kunigų semin-
riją ir buvo pirmuoju jos rek-
toriumi. Jis laisvai kalba ko-
rėjiečių kalba. Per tą laiką
nesutiko nė vieno lietuvi-
nei girdėjo lietuviško žodžio.
Jo gimtinė yra Rochesteris,
JAV, kur gyvena jo motina
ir kiti artimieji. Jis yra lietu-
vių pranciškonų provincijos
narys, kunigu įšventintas 1956
metais.

Okup. Lietuvoje

PIRMAJĄ inksto persodini-
mo operaciją padarė prof. A.
Marcinkevičius Vilniaus kli-
nikinėje ligoninėje Vasario 19
dienes naktį. Ji padaryta jau-
nuoliui Vincui Beniuliui iš
Marijampolės (dabar Kapsu-
ko) miesto. Jis gavo ką tik
mirusio žmogaus inkstą.

Operacija pavyko gerai ir
po 7 dienų nepastebėta atme-
timo reakcijos. Šis inkstas
jau perėmęs tarnybą švetime-
me kūne. Padarytoji operaci-
ja laikoma lietuvių gydytojų
laimėjimu.

Okupuotoje Lietuvoje ir menas tarnauja partijai

Lenino gimimo 100-jai su-
kakčiai artėjant (balandžio
mėn.), visi Sovietijoje gyveną
skatinami «visomis savo jėgo-
mis» gerbti sukaktį. Meno,
kultūros barų žmonės įparei-
gojami nepamiršti įamžinti

Leniną... Tai jiems į galvas
kalama posėdžiuose, susirin-
kimuose, spaudoje, per ra-
diją.

Kaip Leninas «įsiviešpatau-
ja» menininkų kūryboje (par-
tijos, ne pačių menininkų va-
lia...) liudija Kaune gruodžio
12 Dailės muziejuje atidary-
ta dailės paroda, skirta V.
Lenino gimimo sukakčiai.

Parodoje dalyvauja per 100
kauniečių menininkų — daili-
ninkai, skulptoriai, grafikai,
keramikai ir tekstilininkai.

«Tiesa» paskubėjo pranešti
(nr. 288, gruodžio 13), kad lie-
tuviai dailininkai tai parodai
patiekę «brandžiausius pasta-
rųjų metų kūrinius...»

Jie, aišku, turi būti patys
«brandžiausi», nes parodoje
išsiskyrę darbai: P. Poručio
paveikslų ciklas «1918 metai
Lietuvoje», B. Dambrausko
drobė «Spalio revoliucijos šta-
be». A. Kristopaičio paveiks-
las «Raudonieji žirgai», S. Ne-
ortos «Politkalnių išlaisvini-
mas» ir kt.

Kiti dailininkai, kaip R. Kal-
pokas, J. Janulis, E. Survila,
M. Ostrauskas sukūrę portre-
tus «naujo gyvenimo kūrėjų,
kovotojų už Tarybų valdžią
Lietuvoje...»

(ELTA)

Olandijoje leidžiamas Tarp-
tautinės esperantininkų sąjun-
gos žurnalas «Esperanto» per-
nai paskelbė K. Donelaičio
«Metų» ištrauką, su V. Jurku-
no iliustracijomis. Ištrauką
išvertė Kauno mokytojas pen-
sininkas Klemensas Naudžius.

(ELTA)

ŽEMAITIJOS PARTIZANAI

VLADAS RAMOJUS
PIRMASIS CENTRAS

Kam teko būti 1944 metų vasarą ar anksty-
vą rudenį Žemaitijoje, gerai prisimena, kad ten
nemaža dalis patriotinio Lietuvos jaunimo dar na-
cių okupacijos paskutiniiais mėnesiais susibūrė į
«Vanagų» organizaciją. Šios organizacijos cen-
tras buvo Alsėdžių apylinkėse ir platelių miškuo-
se. Raudonajai armijai 1944 metais spalio mėne-
sį užėmus Žemaitiją, iš «Vanagų» organizacijos
išsivystė partizanų sąjūdis. Sovietiniuose doku-
mentuose, išleistuose partizanams niekinti, vie-
nur Telšių apskrities partizanai vadinami «Že-
maičių legionais», kitur — Lietuvos Laisvės armi-
jos Telšių apygarda». Čia mes juos vadiname
Žemaičių legionu vyrais.

PARTIZANAI IR VYSK BORISEVIČIUS

Sovietų spauda rodo, kad 1945 metų vasarą
pas Telšių vyskupą V. Borisevičių buvo iškilmin-
gi pietūs ir juose slaptai dalyvavo Žemaičių le-
giono vadovybė: jo vadas «Balys» — Adolfas Ku-
bilius, jo pavaduotojas «Šarūnas» — Lietuvos ka-
riuomenės karininkas Jazdauskas ir štabo narys
Edvardas Misevičius, buvęs Plungės burmistras.
Tai esą pagrindiniai asmenys, vadovavę stipriai
pasireiškusiai Žemaičių legiono veiklai.

1945 metais Žemaičių legiono štabas laikėsi
Skirpsėlių kaime, Alsėdžių valsčiuje. Čia nuolai
sukiojosi legiono vadas A. Kubilius ir jo pava-
duotojas Jazdauskas. Štabe buvo radijo siųstu-
vas ir priimtuvas, o Edvardas Misevičius, nors

vyresnio amžiaus, bet mokėdamas keletą sveti-
mų kalbų, kurį laiką darbuosi štabe prie radi-
jo. Bolševikai skelbia, kad Žemaičių legiono šta-
bas palaikęs kurį laiką ryšius su lietuviais išei-
viais Vakaruose.

Žemaičių legione esant dideliame skaičiui ko-
votojų, kilo maisto problema. Tuo reikalu Kubi-
lius, Jazdauskas ir Misevičius ne kartą lankėsi
pas Telšių vyskupą V. Borisevičių. Vyskupas,
kaip jo tardymo protokole pažymėta, taip pa-
reiškęs:

«Aš pažadėjau tą pagalbą, kiek tai neprieš-
taraus teisei ir mano sąžinei».

Tą vyskupo pareiškimą vėliau patvirtino ir
į NKVD rankas patekęs legiono vadas A. Kubi-
lius: «Vyskupas pasakė, jog maistą organizuos
kaip pagalbą politiniams kaliniams».

Prieš savo mirtį vysk. V. Borisevičius pasa-
kė: «Prisipažįstu esąs kaltas, kad 1945 metais va-
sario-kovo mėnesiais per Misevičių susipažinęs
su LLA gaujų vadais Kubiliu ir Jazdausku, su-
teikiau gaujoms paramą maisto produktais. Per
Jazdauską asmeniškai perdaviau gaujoms apie
20 kilogramų mėsos».

Tai vienas iš Lietuvos kankinio Telšių vys-
kupo V. Borisevičiaus prisipažinimų. Kartu nu-
kentėjo ir kiti Telšių vyskupijos kunigai, Kun.
A. Kiela nuo 1946 metų turėjo slapstytis Tamo-
šausko pavarde ir 1950 metais birželio mėnesį
Šakių apskrityje buvo suimtas ir įkalintas. Kun.
Pr. Gustaitis į NKVD rankas papuolė 1946 metų
sausio mėnesį ir buvo apkaltintas, kad 40 ar 50
partizanų išdavęs suklastotus metrikus ir galop,
kad per jo rankas perėjusi V. Borisevičiaus ra-
diograma užsieniui.

RĖMĖ IR GYVENTOJAI

Žemaičių legio o vyrus—partizanus rėmė
ne vien apkaltintieji Lietuvos dvasiškiai, bet,
kaip iš įvairių tardymų protokolų matosi, juos
rėmė ir didžioji dalis Žemaitijos gyventojų, nes
tiek šviesuomenė, tiek liaudis tikėjo, kad kiek-
vieną dieną gali kilti Vakarų karas prieš komu-
nizmą ir Lietuvą išlaisvinti.

Sovietų dokumentai aiškiai parodo, kad 1945
metais į Lietuvą iš svietimos valstybės būdavo
nuleidžiami parašiutininkai, kaip pagalba kovo-
jantiems vyrams. Viena parašiutininkų radiogra-
ma patekusi pas vyskupą Borisevičių. Vysk. Bore-
sevičius ją perdavęs į kurią atsilankiusiam legiono
vadui A. Kubiliui, kur, anot okupantų, A. Kubi-
lius ją perskaitęs, o vyskupas radiograma turė-
jęs atsakyti centrui.

RUSELIS

Į legiono vyrų tarpą rusams pavyko įmaišy-
ti vieną ruselį, 1945 m. balandžio 15 iš Vaigaus-
ko namų, kur buvusi pogrindžio slėptuvė, netikė-
tai pabėgęs tas rusas Ivanovas. Jis išdavė busti-
nes ir vadus, ir neužilgo gyvi į NKVD rankas
pateko legiono vadas A. Kubilius, štabo narys
Ed. Misevičius, į kalėjimą greitai mirčiai nuke-
liavo vysk. Borisevičius, jo pavaduotojas vysku-
pas Ramanauskas, o vėliau suimtas ir Telšių vys-
kupijos valdytojas prel. Juodaitis, apkaltintas,
kad slėpęs Telšių katedroje partizaną Ruzgį.

(Bus daugiau)

MŪSŲ
LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA JUATINDIBA, 20
SÃO PAULO, 13 S. P.
TELEF. 273-0333

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

Administr.: Jonas Bružikas

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 20,00 visoje p.
Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 100,00
Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 40

SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 40,00 paskutiniame
N Cr. \$ 20,00, viduriniuose puslapiuose N Cr. 15,00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo
nuožiūra. Nenaudoti straipsniai grąžinami tik autoriui pra-
šant. Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redak-
cijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Dalyvavimas Velyku Paslapyje

Velykos — tai didžiausioji Krikščionybės šventė. Daug
džiaugsmo, entuziazmo, didžiųjų jausmų sukelia ji tikinčiuo-
siuose. Ivairių apeigų, iškilmių ir papročių su jomis surišta
— Kodėl ji mums didžioji džiaugsmingoji šventė?!

Ji yra tokia dėl to, kad mes **DŽIAUGIAMĖ PRISIKĖ-
LUSIU KRISTUMI**: jis daugiau nebekentės tos baisios kry-
žiaus kančios, mirties agonijos, bet prisikėlęs yra dieviškai
gražus, garbingas, triumfuoją danguje ir žemėje. Kristaus
džiaugsmas, jo žmogystė ir dievystė suspindi mums naujo.
je šviesoje ir stipresniame pergyvenime

Ji yra džiaugsmingoji šventė dėl to, nes mes pa-
tys dalyvaujame Velykų įvykiuose, esame Kristaus
kančios, mirties ir prisikėlimo dalininkai, jų vaisių, nuopel-
nų gavėjai. Mes, tikintieji žmonės, esame dabartiniai
dalyviai Velykų paslapties, tos paslapties, kad Kristus, tikras
Dievas ir tikras žmogus kenčia ir miršta ant kryžiaus, už
savo nusidėjusius tvarinius, kad krikštu jiems atleidžia nuo-
dėmes, padaro juos Dievo vaikais ir šv. Komunija palaiko
juose dieviškąjį gyvenimą ir bendravimą!

Tas dalyvavimas vyksta dėka tikėjimo ir šventų sakra-
mentų. Tai aiškiai išreiškė Šv. Povilas Apaštalas:

«Ar jūs nežinote, kad mes visi, kurie esame krikštu ar-
timiausiai sujungti su Jėzumi Kristumi krikštu dalyvaujame
jo mirtyje? Nes krikštu mes esame draug su juo palaidoti,
kad kaip Kristus kėlėsi iš numirusiųjų, per Tėvo garbę, taip
ir mes gyventume nauju gyvenimu» (Rom, 6, 3–4).

Mat, per krikštą mes esame įgalinti sueti į asmeninį
santykį su mūsų išganytoju; su jo išganytoju veiksmu —
atpirkimo auka Kryžiuje. Tas sąlytis yra sakramentinis, t. y.
ženklinis, simbolinis, bet tikras. Krikšto metu mūsų kaktą už-
lieja vanduo (Rytų Bažnyčios apeigose panerdinama į vandenį),
tarsi panerdinama Kristuje, kaip dvasinėje maudyklėje.
Ir iš jos mes išeiname visiškai apvalyti nuo nuodėmių, dva-
siškai atgimę...

Kokiu būdu? Mat, krikšte atsisąžindami nuodėmės, vel-
nio ir jo darbų, mes mirštame nuodėmėi Kristuje, mirš-
tame draug su Kristumi. Kristus iš tikro mirė
ir su savim palaidojo nuodėmę ir jo pasekmes, kad ir mes
nugalėtume nuodėmę, ir būtų palaidotas draug su Kristumi
mūsų «senasis žmogus», atgimusiam, «nauju žmogumi» tapu-
siam, Kristaus nariu pasidariusiam pakrikštytajam Kristaus
kentėjimui perduodami lyg jis pats būtų kentėjęs.

Krikšto sakramentu mes dalyvaujame visoje atpirkimo
paslapyje — Kristaus kančioje, mirtyje, jo garbingame pri-
sikėlime ir į dangų įžengime.

Užtat krikšto sakramentu mes esame draug su Kristu-
mi prikelti viltyje ir išganyti jau dangui! Kokia
tai šviesi, nuostabi ir džiaugsminga mintis.

Mat, Kristus — mūsų Galva yra mirties nugalėtojas. Jo
prisikėlimas yra ir mūsų kūnų prisikėlimo priežastis ir ga-
rantija. Prisikėlimo pradai jau yra mums — nes turime
savyje dievišką, amžiną gyvenimą per Dievo vaikų malonę
ir amžinųjų turtų paveldėjimo teisę. Mes kada nors įžengsi-
me draug su Kristumi į dangaus garbę.

Be to, dalyvavimas Kristaus prisikėlime reiškia kad mū-
sų siela dalyvauja prisikėlusio Kristaus pačiame gy-
venime. O tas gyvenimas pirmiausia yra dieviškas gy-
venimas, gyvenimas švenč. Trejybės. Taip ir mūsų siela
tampa švenč. Trejybės šventovė ir mums veikia šventoji
Dvasia. Ją Tėvas ir Sūnus krikšte mums padovanojo. Ji vei-
kia mums, padarydama vis panašesnius į vienintelį Dievo

Uoloje Pražydo Gėlė

Nebuvo jokių pareigų šven-
tykloje tuo metu, tačiau vy-
riausias kunigas Kajipas atė-
jo čia.

Jo dvasia buvo labai paten-
kinta, jo galva stiebėsi augš-
tyn, ir jis juto, jog turi būti
dar labiau iškeltas ir atžymė-
tas. Jis stovėjo prieš uždangą
kuri skyrė nuo šventų šven-
tosios dalies, ir galvojo, kad
tai yra neteisinga, jeigu tik-
tai metuose kartą jis pats te-
gali įžengti į bauginančią Vi-
sagalią tamsą iš arti Jo var-
dą. Jis žinojo, kad šioji die-
na yra didžiausia iš visų
švenčių, kad negali būti kito
pakartojimo — jis turi teisę
atsistoti Viešpaties akivaizdo-
je anoje pusėje uždangos tuo
jau ir sulaukti gyriaus ir at-
lyginimo, nes be jo pastangų
pats baisiausias priešas, pats
pavojingiausias nuo amžių pra-
džios nebūtų nuveiktas. Tik-
tai per jo vikiną šią pat-
minutę, kaip nepalaujamai ne-
šė žinias tarnai, anas baigia
pasiduoti mirčiai.

UŽDANGA PLYŠTA

Ir ūmai jis išvydo, kad už-
danga skyla. Ji perplyšo, kaip
žaišas, nuo grindų iki augš-
čiausių lubų. Ji plyšo tokiu
garsu, tarytum ji nebuvo iš
auksu siuvinėto audeklo, bet
iškalta iš uolos, kuri sutrupė-
jo su didžiausiu griaudėjimu.

— Tai yra ženklas. — tarė
sau išdidžiai Kajipas, — tai
kvietimas įžengti už prasivė-
rusio plyšio, tai atlyginimas

jam, vyriausiam kunigui už
tai, kad neseniai apkaltinda-
mas piktžodžiautoja, iudyda-
mas prieš jį, buvo perplėšęs
savo apdarą.

Jis pažengė žingsni į šven-
tą šventąją, staiga susvyravo
ir krito ant marmuro grindų,
šventykla sujudėjo iš pamatų,
tarsi Viešpats būtų pakratęs
ją savo delne.

Nebuvo spėjęs atsikelti, kai
išgirdo šauksmus — rėkė jo
šventyklos kunigai, ir jis pa-
juto, kad bėga į tuos balsus
replomis.

— Kas atsitiko? — sudrav-
dė jis balsiau už kitus, tačiau
niekas neklausė, nes baimė
buvo didesnė už pagarbą. Ži-
bintuvų ir žvakių liepsnos šo-
kėnėjo, lyg norėdamos atsi-
plėsti iš savo vietų, ir geso.
Tamsoje žmonės stumdėsi,
šaukdami ir išmušdami vienas
kitą iš kelio. Visi bėgo, jie-
kodami durų į atvirą kiemą.
Ir vyriausias kunigas bėgo.

Pagaliau jis atgavo savo
orumą ir pasidarė labai rū-
sus — norėjo nubausti visus
už sukeltą triukšmą, tačiau
nematė nė vieno, tik tai girdė
jo šauksmus tamsoje!

Jis atvertė galvą į viršų,
bandė žvelgti į vietą, kur sau
lė švietė tūkstančius metų,
bet nieko negalėjo matyti:
saulė buvo kaip užmesta ap-
siaustu. Ir Kajipui pasirodė,
jog tas apsiaustas yra per-
plėstas ir tirštas, kaip sukre-
kėję kraujas.

Sūnų Jėzų Kristų, draug su mumis šlovindama Tėvą, skatin-
dama mylėti, pildyti Jo valią ir dalyvauti jo pastangose pa-
traukti kuo daugiau žmonių į amžinąjį gyvenimą ir dieviš-
kąją Šeimą.

Visa tai Velykų apeigose išreiškta, sujungiama į vie-
nybę įvairiais gestais, ceremonijomis, sakramentais, maldos,
giesmėmis. Patys tikintieji jose dalyvauja. Todėl vyksta
ir krikšto vandens nuostabiai prasmingas iškilmingas pa-
ventinimas, ir krikšto įžadų atnaujinimas. Suprantamas taip
ir Bažnyčios skatinimas, net įsakymas atlikti Velykiaus
išpažintį. Juk tik atgailaujančius ir atgailos sakramente nu-
sivaliusius, Kristus gali vėl padaryti savo Kūno nariais, my-
limais Dievo vaikais, pats su juo susijungti Velykinėje Ko-
munijoje ir aukotis šv. Mišiose, džiuginti savo dievišku
artumu, meile ir didingą prisikėlimo vitimi.

ŠEŠTOJE VALANDOJE

Šeštą valandą Romos vietin-
inko rūmuose bičiuliai ir sve-
čiai gėrė vyną ir kalbėjo
linksnius dalykus, kalbėjo apie
kasdienės smulkmenas, nes
juk nieko įdomaus nevyksta
tokioje provincijoje.

Šeiminkas buvo vaišingas.
Nė vienas svečias negalėjo
skustis, kad buvo aplenkta.
Jis pastebėjo ir naujai įžen-
gusį, kuris ėjo stačiai į jį

Romos vietininkas Pilotas
pabalo, kaip jo drabužis: sve-
čias, naujasis svečias buvo se-
nas ir žilas, malonaus būdo.
Jis buvo jo giminė, ki nus ro-
mėnas; atvyko į Jeruzalę
prieš trejetą metų ir domėjo-
si kas vyko tais metais, kai
Vyras iš Nazareto skelbė nau-
ją mokslą. Jis norėjo čia pa-
silikti visam laikui. Ir pasi-
liko!

Prieš pusmetį minėtasis sve-
čias mirė ir buvo palaidotas

Dabar svečias stovėjo prieš
Pilotą ir žiūrėjo į jo akis: jo
kvėpavimas buvo šaltas, įka-
pės dvelkė mirtimi, ir jis
šnibždėjo:

— Tu išdavei Tiesą.

Niekas nesijuokė ir tylėjo.
Iš Piloto rankų iškrito vyno
taurė ir sudužo, apšlakštyda-
ma rankas. Romos vietininkas
bėgo iš salės. Taip pat bėgo
svečiai, nes rūmai suposi kaip
skęstantis laivas, ir neliko nė
vieno žiburio viduje.

Nebuvo šviesos ir lauke —
Pilotas stovėjo atsirėmęs į lin-
guojantį stulpą, o aplinkui
griaudė. Dangus buvo užvin-
dytas ir saulė panerta į juo-
dą vandenį.

Buvo šeštoji valandą die-
nos. Šeštą valandą rodė sau-
lės laikrodžio turtingo, mokyto
vyro sode.

Jis gulėjo po kvėpiančių
žiedų krūmu ir vaško lentelė
je rašė eiles apie gyvenimo
saldumą ir minios kvailystes.
Jis buvo svetimšalis. Pats sa-
kėsi, kad jo kraujas yra dau-
gelio kartų, kraštų ir tautų
mišinys. Štai kodėl jis turi
daugybės žmonių smalsumą
ir jų išmintį. Jis atvyko e-
niai į šią žemę. Dar jaunas
buvo suvilijotas gaudų apie

(pabaiga 5 pusl.)

Jauanystės AIDAS

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Didžioji Savaitė Jeruzalėje

VERBŲ SEKMADIENIO HOSANA

Šventosios Savaitės apeigos prasideda Betfagės kaime už Jeruzalės. Ten yra maža bažnytelė, kur pagal tradiciją du Jėzaus mokytiniai atvedė asilę, uždengė ją drabužiais ir ant jos pasodino savo Mokytoją. Iš čia jis pradėjo Verbų sekmadienį savo kelionę į Jeruzalę. Čia kasmet prasideda ir Palmių procesija, kuri turi nueiti pusantros mylios kelio.

Tūkstančiai krikščionių joje dalyvauja. Joje eina Rytų ir Vakarų katalikai, misijonieriai, kunigai, seserys, vyskupai ir iš viso pasaulio susirinkę maldininkai. Visi neša didesnes ar mažesnes palmių šakas.

Nepertoliausiai matosi «Kristaus ašarų koplyčia» — Dominus flevit. Ji pažymi vietą, kurioje Kristus verkė Jeruzalės, nes ji neklausė jo žodžių ir dėl to turėjo būti sugriauta, kad neliktų akmenų ant akmenų.

Procesija praeina Kristaus Agonijos baziliką šv. Stepono vartus ir prie šventos Onos bažnyčios įžengia į miestą. Ten iškilmingą palmių palaiminimą palydi galingi šūkiai: «Tegyvuoja Kristus Karalius!» visomis pasaulio kalbomis. Visur, net žaidžiančių vaikų burnose, tą dieną skamba «HOSANA!».

NUO PIRMADIENIO IKI KETVIRTADIENIO

Per tris pirmąsias dienas maldininkai aplanko tris šventas vietas. Pirmadienį jie nuvyksta į 5-tą Kryžiaus kelio stotį, kur laikomos šv. Mišios Simono Kireniečio prisiminimui, kuris buvo priverstas padėti nešti Kristaus kryžį.

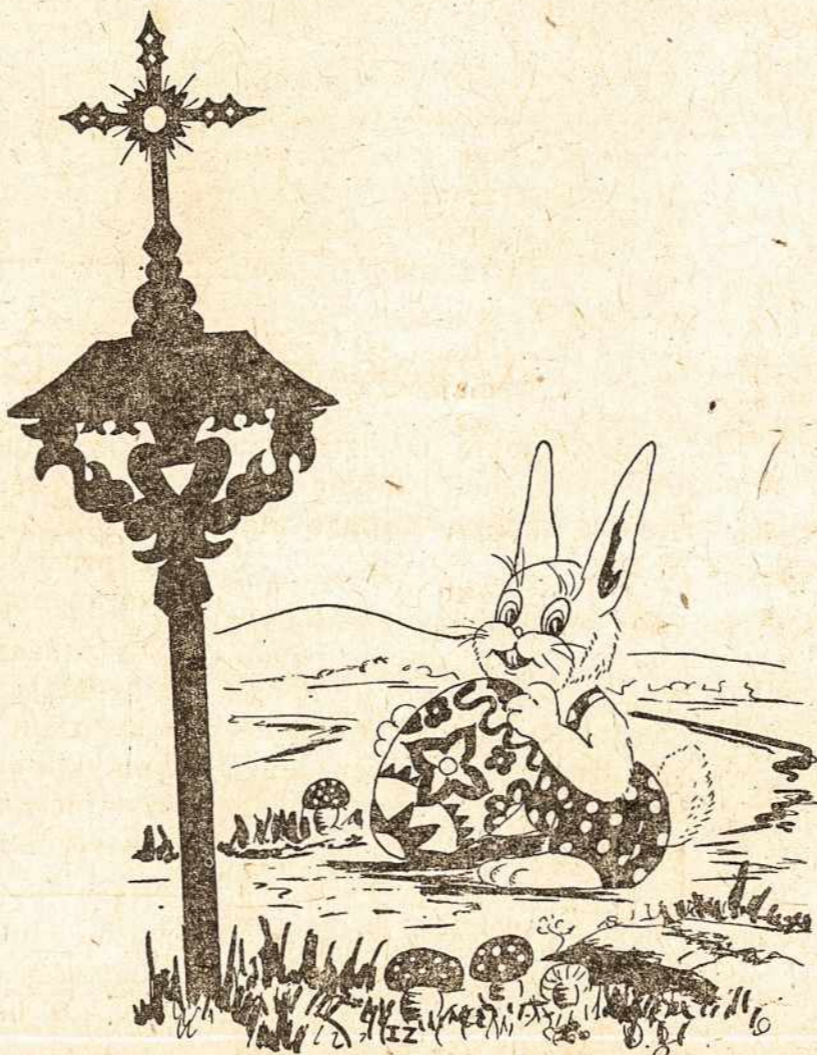
Antradienį tikintieji vyksta į Kristaus Plakimo koplyčią, kur giedamos iškilmingos šv. Mišios su Kristaus kančios istorija — Pasija. Pagal tradiciją Plakimo koplyčia užima tą vietą, kurioje Kristaus laikais stovėjo Antoniano pilis.

Trečiadienį pranciškonai nuvedė maldininkus į Kristaus Agonijos baziliką Alyvų darže; Getsemanėje. Ten laikomos iškilmingos šv. Mišios ir giedama Kristaus kančios istorija. Paskui apeigos vyksta Kristaus karsto bazilikoje, kur Kristaus apsireiškimo Marijai Magdalei koplyčioje išstatomas plakimo stulpas, o trečią valandą giedamas «Officium tenebrarum», tai diena skirti kunigiški poteriai.

DIDYSIS KETVIRTADIENIS —
EUCHARISTIJOS ŠVENTĖ

Didysis Keturtdienis yra kunigystės ir Švč. Sakramento įsteigimo diena. Tai pakankamai pabrėžiama visoje dienos liturgijoje Jeruzalėje tą dieną pamaldos prasideda šv. Karsto bazilikoje. Didelis sidabrinis altorius yra pastatytas prieš įėjimą į Kristaus karstą. Ant jo šv. Mišias laikė ir Popiežius Paulius VI savo lankymosi Jeruzalėje metu.

Didįjį Keturtdienį I tynų apeigų patriarcho sostas ir kunigų asistentų kėdės pastatomos prieš tą altorių. Visą didelį bazilikos plotą, pridengtą milžiniška kupola, sausakimšai užpildo maldininkai. Laisvas palieka tik mažas tarpelis tarp patriarcho sosto ir altoriaus, kur laikomos pontifikalinės Mišios ir atliekama labai sena aliejų šventinimo apeiga. Po pašventinimo seka šv. alieju garbinimas, kurį atlieka 6 kunigai, daž-

VELYKOS LIETUVOJE

ST. LAUCIUS

Apie tulpių ir pasakų kraštą,
Ten oli, taip toli,
Tu dabar tik iš lūpų bei raštų
Sužinoti gali.

Ten gyvybė laukų ir šilojų
Kaip aiva ateities.
Ten sodely, lyg Šventraščio rojų,
Tu laimingas jauties.

Ten tai gaudė varpai per Velykas,
Kad girdėjo kurti.
Lyg archangelai būtų atvykę
Taip arti, taip arti.

niausia Pranciškonų Biblijos Instituto studentai kurie asistuoja patriarchui.

Po komunijos, kuri užtrunka gana ilgai, nes beveik visi dalyviai ją priima, prasideda iškilminga procesija su Švč. Sakramentu. Procesija, lydiama vyrų choro giesmių, apeina aplink Kristaus karstą. Po procesijos patriarchas ir asistantai plauna tikinčiųjų kojas. Tai daroma paties Kristaus pavyzdžiu, kuris prieš Paskutinę Vakarienę nuplovė apaštalių kojas ir tą patį įsakė daryti. Kojų plovimas yra gilus nusizeminimo veiksmas.

Vakare, 8 valanda pamaldos prasideda Kristaus Agonijos bazilikoje, Getsemanės darže. Čia ir dabar kaip aną naktį, kada Kristus meldėsi ir krauju prakaitavo, ramiai ir tyliai, mėnulio šviesoje, šlama alyvų medžiai, tarsi laukdami tos rimties valandos pasikartojimo. Bažnyčioje prieš didįjį altorių guli didelis akmuo, milijonų žmonių lūpom nubūčiuotas, prie kurio aną tolimą ketvirtadienio naktį Kristus krauju prakaitavo ir buvo Tėvo suramintas.

Šventoji valanda prasideda Kristaus žodžiais: «Mano siela nuliūdusi iki mirėliai, pasiliki-

te čia ir budėkite» (Mork 14, 34) Penkios evangelijų ištraukos apie anos nakties įvykius giedamos lotyniškai. Tada prasideda mąstymo valanda. Susirinkusieji pasilieka ir budi, bet kai kurie jų kaip Petras, Jokūbas ir Jonas užsnūsta.

Tūkstančiai minčių pinasi į vieną skaudžią pynę tikinčiųjų galvose. Čia jie mato didelę minią, su žibintais, lazdomis ir kalvijomis ateinančią į Getsemanės daržą. Čia jie stebi Judo pasveikinimą ir veidmainingą pabučiavimą. Pa stebi kaip vienas išsitraukia kalavią ir aukerta vyriausio kunigo tarno ausį. Paskui Dievo «Sūnus surišamas virvėmis, o jo mokytiniai apleidę jį bėga.

Po valandos mąstymo maldininkai tyliai susikaupę grįžta namo poilsui.

DIDYS S PENKTADIENIS —
KANČIOS DIENA

Rytą maldininkai vėl susirenka į Plakimo koplyčią. Čia atgyja vaizdas, kai anksti rytą žydams atvedus Jėzų, Pilotas paklausia: «Su kokia kalte atvedate šį žmogų?» Žydų vadai atsako: «Jei jis nebūtų kaltas, jo tau neatvestume!» Kai Pilotas pradeda nagrinėti Jėzaus bylą. Minios balsai skamba: «Prikryžiuk jį!». Teismas baigiasi Jėzaus pasmerkimu.

Šv. Karsto bazilikos viduje laikomos Mišios. Po jų 11 val. prasideda Kryžiaus kelio procesija. Ji prasideda nuo Piloto namų — Plakimo koplyčios, įkopia į Kalvarijos kalną ir prisiartina prie kapo. Paskui 3 val. šv. Karsto bazilikoje giedamas «Officium tenebrarum» — Tamsios valandos. «Šeštai valandai atėjus, pasidarė visoje žemėje tamsu iki devintai valandai». Iėjęs į bažnyčią apie 6,30 val. iš tamsaus debesies išgirsti balsą. «Mano Dieve, mano Dieve, kam mane apleidai!» Taip «Jėzus sušukęs dideliu balsu, atidavė savo dvasią».

Kristaus laidotuvių procesija prasideda 7 val vakare. Ji praeina pro lotynų zakristiją, per Apsireiškimo koplyčią, aplink graikų chorą, nusileidžia žemyn prie tvenkinio, kur šv. Elena atrado Kristaus kryžį, iš ten užkopia ant Kalvarijos kalno ir baigiasi prie Kristaus kapo.

Kai procesija ateina į kalną, ten randa pas tatyta kryžių su prikryžiuotoju, kuris nuimamas nuo kryžiaus ir nešamas į karstą. Mirusio Kristaus kūną vaizduojančią statulą keturi kunigai asistentai įneša į akmeninį kapo urvą, ir ten jiems jį patalpinus, jis pasmilkomas. Tuo ir baigiasi tos dienos apeigos.

DIDYSIS ŠEŠTADIENIS —
ŠVIOSOS IR ATGIMIMO DIENA

Dvasinė šio rytmečio maldininkų nuotaika jau daug linksmesnė. Liturginiame ugnies pašventinime ir žvakių uždegime jau simboliškai apšvieškia Kristaus šviesa, vaudens pašventinime ir krikšto įžadų atnaujinime pasireiškia atgimimas naujam gyvenimui su Kristum. Visų veidai prašvinta, kai per Mišių «Gloria» vėl suskamba nuo ketvirtadienio nutilę varpai ir suguo džia vargonai ir prie aukojimą suskamba Aleliuja.

VELYKŲ VARPAI

Jeruzalė yra varpų miestas, Velykų rytą jie skamba visose bažnyčiose. Didžiojoje musulmonų mečetėje nėra varpų, bet iš jos nuolat šaudoma patrankomis, kurių garsas skąjdo Judėjos kalnų uolom. Bet šie garsai yra džiaugsmo garsai.

Velykų Mišios Jeruzalėje yra tos pačios kaip ir visose katalikų bažnyčiose. Čia yra tik tas skirtumas, kad jaunas vyras, apsivilkęs baltu rūbu, pasako: «Štai vieta, kur jį padėjo!» «Jis prisikėlė!». Visas Jeruzalė skamba džiaugsmu. Turintiems proga didelė laime Velykų metu būti Jeruzalėje.

(pabaiga iš 3 pusl.)

Žvaigždę, kuri skelbė nepaprastą gimimą. Jis atkeliavo, kad galėtų įtikinti kitus, jog ji nereiškė nieko stebuklinga nes stebuklų nėra. Viskas yra išaiškinama paprastai — net jeigu ir negali išaiškinti, užtenka paneigti.

Jis buvo pasisėmęs žinių iš visų mokslų šaltinių; turėjo puikią iškalbą ir mokėjo rašyti. Štai kodėl jis buvo lau kiamas visur, kur yra paauksuotos durys. Jis ramino Erodą, kad jam nebus pavojaus iš Kūdikių, Kuris ir gimti neturėjo kur. Jis juokėsi, kad iš visų skelbiamų stebuklų jis pasirinktų tik vestuvių vyną. Bet tai juk buvo prasčiokams, o pagaliau to negalėjo būti.

Ir ūmai jo ranka paslydo lentelėje, užlūžusi ant pusės eilutės. Jis pašoko iš guolio ir puolė prie laikrodžio, saulės laikrodis neberodė valandų. Jis buvo aklas, ir laikas sutrupėjo, nebuvo saulės.

Kaip tai galėjo įvykti? Jokio nurodymo nebuvo, nors jis žinojo saulės ir mėnulio užtemimo laikus, kometa pasirodymo vietas ir metą. Kaip jis galėjo būti apgautas?

Neužslinko joks debesėlis ir saulė nebuvo užgulta stailgos audros. Tikrai viena vieta buvo užtemdyta, pajudusi — lygiai ties pačia saule. Ji buvo kaip apskrita anglis, ir visas pasaulis aptemo.

Buvo šeštoji valanda.

NUMIRĖLIAI VAIKŠTO

Ir iki devintosios tie trys vyrai stovėjo kalne, vadina-mame Golgota. Jie, kurie niekuomet nevaikščiojo be palydos nei pėsčiomis, slapta ir sunkiai atkopenhė čia, kiekvienas skyriumi, užsidangstę galvas, kad nebūtų pažinti. Jie

sunkiai alsavo užlipę ir tuoju norėjo bėgti atgal, tačiau stovėjo.

Jis stovėjo toli vienas nuo kito, ir nėjo jie prie Kryžiaus kur raudoją tie, kurie buvo ištikimi Prikaltajam. Jie girdėjo žodžius, matė kareivių veiksmus. Jie nekrepė savo žvilgsnio į pritvirtintus iš abiejų pusių Nukryžiuotojo. Viskas telkėsi ties Juo — toje vietoje stovėjo saulė, atsirado mėnuo ir žvaigždės, Buvo labai klaiku, ir žmonės šaukė — kaip tie visi švyturiai gali susirinkti tuo pačiu metu. Jie bėginoje po dangų, kaip paklydusios avys, kaip maži pamesti vaikai.

— Klausykite, klausykite, — šaukė kažkas, — ar negirdite, kaip dejuoja visi dangaus kūnai!

— Ir lyja, — žiūrėkit, — šaukė žmonės. — Lyja, tačiau tai ne vanduo pilasi, tai suaižėjusios žvaigždės krinta. Atrodo, jog ir mėnulio ne liks nė trupinio.

Visų tų šviesulių susibėgime nėra nė trupučio šviesos — juoduma, tamsa. Tikrai baldi drabužiai pasimaišo minioje, ir tada žmonės traukiasi garsiai perspėdami: — Saugokitės, numirėliai vaikšto!

Staiga iš savo atskirų vietų, trys vyrai pastebėjo žiburį — vienintelį aiškų tašką tamsoje. Jie nubėgo ten. Ir kai susirinko, buvo nustebe, kad niekas nelaikė rankose iškeltos žibinto. Ten stovėjo vienas vyras, apsigaubęs apsiaustu, kaip ir jie, tačiau jo veidas buvo atviras. Jis švietė kaip ugnis, ir toje atšvaitoje jie pažino vienas kita. Dabar jie nebesigėdino, lyg visi būtų artimi, surišti savo dvasia. Ir tas, kurio veidas švytėjo, tarė:

— Sveiki, mano vaikai.

Pasigirdo paskutinieji Žodžiai, ir vėl pasirodė saulė, dangus nušvito, mėnuo ir žvaigždės grįžo į savo pareigas. Labai skaudūs raudojimai, sielos ašaros, sklido po kalną, gailėsčio balsai ir pasi tenkinimo šūksniai susiliejo:

— Mirė!

Kas yra tiesa? — galvojo Pilotas ir tarė sau: kas čia nuostabaus — viskas yra paprastai išaiškinama. Vyriausias kunigas Kajipas irgi atsirduso, kad priešas galutinai pašalintas.

Ir tas, kurio veidas švytėjo, tarė:

— Mes laimėjome! Buvo devintoji valanda. Kalno įvykis buvo baigtas — galėjo ramūs keliauti namo. Tačiau žmonės tylomis kalbėjo, bet buvo girdimi. Ta rytum iš žemės kažkoks balsas aidėjo, o kiti kartojo:

— Nenusiminkite, broliai, Jis kelsis trečiąją dieną! Juk Jis žadėjo! Trečiąją dieną ne užmirškite!

TRYS SLAPUKAI

Trečiąją naktį trys vyrai atslinko netoli Juozapo iš Ari matėjos uolos, kurioje buvo palaidotas Nukryžiuotasis. Jie pasislėpė tarp krūmų, kad iš arčiau matytų, nors nežinojo ką. Ūmai atsirado ketvirtasis, ir jie ėmė juokauti. Sakėsi atėję smalsumo ir pasityčiojimo vedami. Esą negali būti geresnių liucininkų, kaip jie, tokie garbingi vyrai. Tik jie gali pasakyti vargšams, kaip šie buvo apgauti.

Pilotas ir Kajipas buvo ypač tingai išdidūs, nes matė iš savo pasislėpimo vietos, kad jų pastatyti kareiviai ir sargai yra labai budrūs — niekas iš mirusiojo pasekėjų negali prisartinti.

Mokyčias žmogus žiovavo

nakties vėsoje ir gailėjosi praleidęs saldaus miego laiką be reikalo, o ketvirtasis stovėjo toks galingas kad net puikieji Jeruzalės vyrai jautė baimę.

Pradėjo austi ir užtekėjo saulė. Bet užtekėjo kitaip — ne viršuje, ne už kalvos, rytuose, o iš uolos, Smalsieji stebėtojai matė, kaip sublizgėjo kareivių jietys ir skydai, kaip jie puolė ant žemės nes kapo uola suskilo, kaip gėlės sproges pumpuras, ir pasirodė Prisikėlusysis, švitėdamas, skaistus, tokioje garbėje, kad jokios akys negalėjo pakelti tos šviesos.

Vyrai negalėjo žiūrėti - jie nukreipė savo akis į ketvirtą jį, nes jis buvo vienintelis juoda dėmė šioje visuotinėje Pergalės šviesoje. Jis buvo susitraukęs ir mažas — galėjai nustumti mažuoju rankos pirštu. Jis dejavo:

— Kaip aš galėjau nežinoti! Baimingai jis atsigręžė į tris aplink jį ir b veiki maldaudamas šnibzdėjo:

— O dabar jūs eisite liudyti Prisikėlimo — kuri regėjote.

Mokyčias vyras pasakė:

— Viskas yra kaip nors išaiškinama,

Pilotas tarė abejodamas:

— Kas yra Tiesa?

Vyriausias kunigas sušvokštė:

— Niekuomet! Per amžius niekas nepripažins kad įvyko Prisikėlimas.

Jie pastebėjo, kad ketvirtasis paaugo, apglėbė juos savo apsiaustu ir ėmė juoktis:

— Tęskite per amžius. Mūsų kova tikrai dabar prasidėjo. Sveiki, mano vergai!

Trys žmonės nuėjo į miestą, spindėjo dangus ir lapai, o paukščiai giedojo taip džiugiai, kad dangus girdėjo.

Uoloje, įskilime, sužaliavo ir išleido žiedą gėlė, panaši į saulę.

ISIDÉMÉTINI! ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO.

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180 Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pío Ragazines kas, Tel. 63-5975.

Liet. Bendruomenė, pirminkas p. Juozas Tijunelis Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 266-0346.

TÉVAI JÉZUITAI: Rua Juatindiba, 20 Parque da Mooka — Tel. 273-0338.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY: MOOCA, Rua Juatindiba, 20 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdien ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol.

Šv. Kazimiero parapijoje: Parque da Mooka Rua Juatindiba, 20.

Sekmadieniais ir šventadieniais 8, 10 ir 17,00 val. Darbdienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko, kai turimos metinės ar 7 d mišios:

Išpažintys čia klausomo kasdieną prieš mišias, Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. V. Carolina 15 val., Casa Verde, 17,15 val;

Antrą: Jaçana klierikų kopl. 8,30 val Bom Retire, 10,15 val Uttinga 16,30 val.

Trečią: Agua Rasa 8,30 val., Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.,

Paskutinį: Vila Anastacio 8,00 val., Vila Bonilha 10 30 val. V. Prudente 18 val.

«MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJAI IR ADMINISTRACIJAI, TAIP PAT IR SÃO PAULO LIETUVIAMS JÉZUITAMS GALITE SIŪSTI LAISKUS ŠIUO ADRESU CAIXA POSTAL 4421, S. PAULO, BRASIL.

ŠKAITYKITE IR PLATINKITE VIENINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokius namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS
Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

Įkorporavimai — kondominijos — sklypų išdalinimas — Administracija — nejudomo turto pirkimai bei pardavimai — kreipkitės į

Administradora e Imobiliaria Bernardes Ltda.
atsakomasis bendrininkas Gil Prestes Bernardes
Praça Antonio Prado, 33, — 4* andar, conjunto 401.
Telefonas 33-1443 — São Paulo.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO
Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

ALEKSAS KALINAUSKĀS
Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija: R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė: . 15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352
TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643
Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

MŪSU Lietuva

RUA JUATINDIBĀ, 20 — P. DA MOÓCA — SĀG PAULO, 13

NAUJAI IŠKINKTOSIOS TARYBOS POSĖDIS

drauge su senosios Tarybos nariais bus ateinantį penktadienį, balandžio 3 dieną 20 valandą Jaunimo Namuose Vila Zelinoje. Jame dalyvauja taip pat ir naujai išrinktosios Revizijos Komisijos nariai draug su senosios.

Kun. J. Šeškevičius
B. L. B. Tarybos prezidiumo pirmininkas

ŠIRDINGIAUSI SVEIKINIMAI IR GRAŽIAUSI LINKĖJIMAI VELYKŲ ŠVENTĖSE mieliems prieteliams, pažįstamiems ir visiems lietuviams.

Kun. Jonas Giedrys, S. J.
iš Urugvajaus.

Mooca

REIKIA GERŲ GRINDŲ

Prie Jėzuitų vienuolyno Parque da Mooca jau baigiamos statyti sale' patalpos. Reikia gerų grindų. Nutarta dėti kieto medžio parketą (tacos). Jų metras kainuoja apie 20 ncr.

Būtų labai malonu, kad mūsų, lietuvių tarpe atsirastų, kurie pasiimtų įtaisyti nors vieną grindų metrą. Kurie pinigų galėtų užpirti ir kelioliką kvadratinių metrų. Tie, kurie mažiau pinigų — nors pusę metro ar keliese susidėję. Bus maloniau ateiti į parengimus ar pamaldas, kai žinosi, jog ir Tamsos vienas-antras metras salėje įtaisytas. O tų kvadratinių metrų bus apie 200.

Jau atsirado keletas aukotojų: vienas aukotojo grindims 50 ncr., antras 35, kitas 30 ir keletas po 20 ncr. Pradžiai graži. Ačiū aukojusiems ir būsimiems aukotojams!

VIEŠNIA IS CLEVELANDO, JAV, p. Viktorija Markūnienė, paviešėjusi keletą mėnesių pas savo gimines ir pažįstamus S. Paulyje, kovo 17 d. išskrido atgal.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

50 ncr. Petras Simonis, 40 ncr. Natalina Giedraitis, po 25 ncr.: Ieva Kutkienė, užrašydama savo dukrai Reginai į Kanadą (praeitame numery buvo netiksliai išsireikšta) ir po 20 ncr.: Antanas Serbenta, Veronika Nizevičienė, (dar a. a. savo vyro Antano Nizevičiaus parėdymu), Ursulė Bendoraitienė, Marija Terelienė, Viktoras Zubelis, Hermanas Lazdauskas. Administracijos nuoširdi padėka visiems!

ŠVENČIA GIMTADIENIUS:

Vincenta Mazurkevičius, Vladas Počius, Danutė Paleckienė, Vitalis Balvočius (kovo 28), Juozas Baužys (29), My-

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNĀS — SPINA

praneša tautiečiams, kąd daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.º andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206, Vila Prudente, Tel. 63-5352

Mirus ANTANUI NIZEVIČIUI veļionies žmonai, dukroms, žentams ir visoms jų šeimoms širdingą užuojautą reiškia

Sv. Juozapo Vyrų Brolija

JONUI BAJORINUI, «Aušros» choro pirmininkui, mirus jo brangiam tėveliui Juozui, gilią užuojautą reiškia jam ir visai šeimai

Sv. Juozapo Vyrų Brolija

kolos Petratis, Elžbieta Lašinskienė, kun. P. Daugaitis, Ada Stulgaitienė (balandžio 1), Gražina Kubiliūnaitė (3) Izidorius Saulytis, Helena Regina Seliokas, dr. E. Draugelis ir Juozas Tijūnėlis (4). Visiems gražiausi linkėjimai.

Juozą Tijūnėlį jau pereitą savaitę su vardadieniu sveikino Sv. Juozapo Vyrų Brolija. Bet per apsirikimą sveikiamas nebuvo įdėtas. Atsiprašoma.

PAMALDOS Didįjį Penktadienį — 17 val. Iškilmingos maldos, šv. Kryžiaus garbinimas, Komunija, Kristaus kars te pagerbimas. Did. Šeštadienį — 20 val. šviesos apeigos, Krikšto atgimimo apeigos, Velykų Vigilijos Mišios. Velykų Diena — 8,30 val. dalyvavimas Tautų Susibrolavimo Mišiose katedros aikštėje, 17 val. Velykų Mišios. — Išpa-

žinčių klausoma kiekvieną dieną prieš pamaldas.

V. Zelina

Klebono prel. P. Ragažinsko sveikata stipriai gerėja. Jis tikisi Velykoms pasirodyti Vila Zelinoje.

Už Kun. Stanislovo Ausenkos vėlę bus metinės šv. Mišios kovo 30 d., pirmadienį, 7 valandą.

DIDŽ. SAVAITĖS APEIGOS V. ZELINOJE

Did. Penktadienį — 15 val. Iškilmingos liturginės apeigos Kryžiaus pagerbimas, Komunija, Sv. Sakramento garbini-

ZELINOJE VISI GALI UŽSIMOKĖTI UŽ M. LIETUVĄ

p. Juozui Baužiui. Jis daug metų ištikimai patarnauja skaitytojams ir Administracijai, patarnaus ir dabar. Jo adresas yra Rua Manaias, 363. Visai arti prie bažnyčios aikštės. Pasinaudokite!

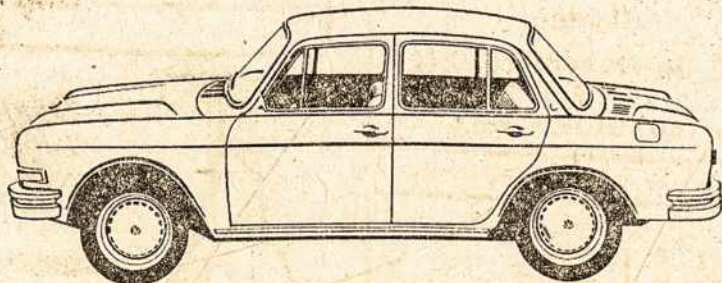
KVIETIMAS IVIENYBĖS PIETUS

Š. m. balandžio 5 d. (per atvelykį) Sv. Juozapo Parapija ir Sv. Juozapo Vyrų Brolija švęs savo Globėjo tradicinę šventę. Siemet Brolijai sukanka 29 darbo metai. Ta proga vyrai užprašė šv. Mišias už savo narių gerovę ir sveikatą. Jos bus 11 valandą. Po mišių procesija ir paskui, apie 12 valandą, pietūs Jaunimo namuose, Zelinoje.

PAKVIETIMUS galima gauti: Casa Verde pas Juozą Tijūnėlį, Oną Matelionytę, Jurgį Matelionį ir Andrių Stankūną, Mookoje pas Joną Dimšą; Vila Prudente pas Motiejų Tamaliūną, Vila Zelinoje pas Brolijos narius.

Sv. Juozapo Vyrų Brolijos Valdyba

V. tem interêsse
em saber tudo
sôbre o Volkswagen
de 60 HP?

Procure-nos.

ESTAMEL - Estanislau Meliunas Jr.
R. Ibitirama, 1235-1269 Fone 63-2387, V. Prudente

mas; 18 val.

taus kančiais pagerbti ir Nukryžiuotojo Kristaus pagerbimas.

Did. Šeštadienį išpažinčių klausoma nuo 7 val. ryto. 20 val. Iškilmingas ugnies, Velykų žvakės ir krikšto vandens pašventimas, Krikšto pažadų atnaujinimas, Velykų vigilijos Mišios bendra Komunija.

VELYKŲ DIENA 6 val. Prišikėlimas ir procesija; 8, 9, 11 ir 19 val. šv. Mišios

(pabaiga iš 1 pusl.)

NAUJAI IŠKINKTOJI BENDRUOMENĖS TARYBA

Pagal Centralinės Rinkimų Komisijos aktą į B. L. Bendruomenės Tarybą išrinkti: Petras Simonis 548 balsais, Juozas Baužys 519, Jonas Jodelis 457, Jonas Bagdžius 421, Ona Matelionytė 414, Jonas Bajorinas 387, Juozas Tijūnėlis 367, Magdalena Vinkšnaitienė 367, Juozas Čiuviškas 330, Alfonsas Petratis 307, Albertas Magila 305, Stasys Kubiliūnas 304, Mirna Braslauskaitė 300, Vincas Kutka 282 ir Vincas Banys 263. Tad Tarybon išrinkti 6 nauji asmenys.

Kandidatais Tarybon išrinkti Kazimieras Rimkevičius 259, Angelica Trubienė 258, Jurgis Šliesoraitis 252, Stasys Jurevičius 242, Milda Černiauskaitė 235, Zenonas Bačelis 206, Motiejus Tamaliūnas 201, Juozas Masiulis 198, Jonas Dimša 190, Jonas Šepečauskas 182, Vladas Steponaitis 173, Eugenija Kubiliūnienė 161, Antanas Šimbelis 159, Ona Stankūnaitė 155, Elena 104, Anupras Tumėnas 98, Juozas Liškauskas 81, Aldutė Anton. Vidmantas 76, Vacys Putvinškas 73, H. Klimas 64, Pran. Mikuckis 56.

Revizijos Komisijon išrinkti: kun. J. Šeškevičius 609, R. Braslauskas 367 ir M. Paleckis 318. Kandidatas išrinkti Gaigalas Lionginas 314 ir Kazys Truba 286.

Baigiant lieka padėkoti rinkimuose dalyvavusiems tautiečiams.

Aleks Vinkšnaitis
Centralinės Rinkimų Komisijos pirmininkas

TAUTŲ SUSIBROLIAVIMO MIŠIOS

bus, kaip ir praeitais metais, Velykų dieną 8,30 val. prie Katedros laiptų, Praça da Sé - S. Paulo arkivyskupo kardinolo Agnelo Rossi noru jas organizuoja katalikai žurnalistai ir keletas televizijos kanalų. Kardinolas kviečia visas tautines bendruomenes jose dalyvauti, kiek galima su savo tautiniais rūbais ir ženklais. Lietuviai renkasi prie lietuviškos Vėliavos rua Senador Feijó ir paskui drauge nueina į aikštę. Dalyvaukime gausiai šiose Tautų Susibrolavimo Mišiose! Lietuviai, pasirodykite gerai per televiziją!